

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Mfv.IV.10.041/2024/6.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

felperes
cím1

A felperes képviselője:

Czingula Ügyvédi Iroda
cím2
(ügyintéző: dr. Czingula Katalin ügyvéd)

Az alperes:

alperes
cím3

Az alperes képviselője:

Ercsey Ügyvédi Iroda
cím4
(ügyintéző: dr. Ercsey Zsombor ügyvéd)

A per tárgya:

Munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezménye

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Mpkf.35.124/2023/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 15.M.70.367/2023/33.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéletábrla 1.Mpkf.35.124/2023/5. számú végzését hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárásí költségét.

Megállapítja, hogy a 249.640 (kettőszáznegyvenkilencezer-hatszáznegyven) forint felülvizsgálati eljárásí illetéket az állam viseli.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás

[1] A felperes 2019. november 6-tól szakács munkakörben állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperesnél.

[2] A felperes 2021. május 7-én munkavégzésre megjelent az alperesnél, átöltözött, majd a konyhában munkába állt. Az ügyvezető ezt követően megkísérelte számára átadni a munkaviszony megszüntetéséről készült munkáltatói felmondást. A felperes a felmondás átvételét megtagadta, amelyről az alperes jegyzőkönyvet vett fel. A felperes ezt követően rosszulletére hivatkozva orvoshoz ment, aki 2021. május 7-től kezdően keresőképtelen állományba vette.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[3] A felperes a 2021. augusztus 16-án előterjesztett keresetében a munkaviszonya jogellenes megszüntetésére alapítva elsődlegesen a munkaviszonya helyreállítását, továbbá azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 83. § (3) bekezdése alapján egyéb járandósága (táppénz,

csecsemőgondozási díj, gyermekgondozási díj) jogcímén 4.992.782 forint, valamint ezen összeg középarányos időtől számított késedelmi kamatának megfizetésére. Másodlagos keresetében az Mt. 68. § (2) bekezdés a) pontja alapján annak megállapítását kérte, hogy felmondási ideje az alperes által közölt felmondás alapján legkorábban 2022. március 18. napján kezdődhetett és a 30 napos felmondási idő figyelembevételével munkaviszonya 2022. április 16-án szűnhetett volna meg. Kérte az alperest kötelezni arra, hogy a munkaviszony meghatározott időpontján a Budapest Fővárosi Kormányhivatala Egészségbiztosítási Osztály és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felé jelentse be. Harmadlagos keresetében 500.000 forint sérelemdíj és ezen összeg kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[4] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen a keresetindítási határidő elmulasztása miatt az eljárás megszüntetését, másodlagosan pedig a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Az első- és másodfokú határozat

[5] A Fővárosi Törvényszék a 15.M.70.367/2023/33. számú végzésével az eljárást megszüntette. Kötelezte a felperest 635.000 forint perköltség és 50.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, és a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

[6] Az elsőfokú bíróság határozatának indokolásában kifejtette, hogy a perben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felmondás közlésére 2021. május 7-én került sor és a felperes a felmondás átvételét megtagadta. A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy a perben meghallgatott tanúvallomások, valamint az alperes által hivatkozott okirati bizonyítékok és egyéb peradatok alátámasztották azt az alperesi védekezést, mely szerint a munkáltatói jogkör gyakorlója 2021. május 7-én a felperes munkaviszonyát megszüntette, a felmondás és kilépőpapírok átadását megkísérelte, ugyanakkor azok átvételét a felperes megtagadta. Álláspontja szerint, mivel az Mt. 24. § (1) bekezdése szerint a felperes a keresetlevelét 30 napon belül terjeszthette volna elő, ugyanakkor erre csak 2021. augusztus 16-án, elkésetten került sor, az elsőfokú bíróság az eljárást a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja – figyelemmel a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontjában foglaltakra – alapján megszüntette.

[7] A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla az 1.Mpkf.35.124/2023/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Kötelezte a felperest 25.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére és megállapította, hogy a fellebbezési illetéket az állam viseli.

[8] Végzésének indokolása szerint a perben rendelkezésre álló bizonyítékok, így különösen Budapest Fővárosi Kormányhivatal Munkaügyi és Munkavédelmi Főosztálya 2021. július 12-én kelt jegyzőkönyve, továbbá a perben meghallgatott tanúk vallomásai egyértelműen azt támasztották alá, hogy a felperes 2021. május 7-én a munkát megkezdte és munkahelyéről csak 15 óra és 15 óra 30 perc között távozott. A másodfokú bíróság értékelte, hogy a munkáltatói felmondás mintát dr. név1 ügyvéd 2021. május 7-én 13 óra 44 perckor küldte meg az ügyvezető részére, míg név2 ugyanezen a napon 12 óra 53 perckor már a kilépő iratokat is átküldte az ügyvezető részére. A bizonyítási eljárás adatai egyértelműen alátámasztották azt az alperesi állítást, hogy a felperes a felmondás átvételét még orvoshoz történő távozását megelőzően megtagadta, ehhez képest pedig elkésetten 2021. augusztus 16-án nyújtotta be a keresetét.

[9] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes a fellebbezésében alaptalanul kifogásolta az utóbb felszámolás alá került alperes korábbi ügyvezetője, alperesi ügyvezető neve ügyvédi meghatalmazását is. A másodfokú bíróság a BH2022.129. számú eseti döntése alapján megállapította, hogy a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX törvény (a továbbiakban: Csőd törvény) 34. § (1) – (2) bekezdéseinek rendelkezéseiből nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy a felszámolás kezdő időpontját követően a peres eljárásokban az adós nevében a meghatalmazással rendelkező jogi képviselő ne tehetne eljárásjogi nyilatkozatot, ne nyújthatna be fellebbezést. A törvénynek az a rendelkezése, mely szerint a felszámolás kezdő időpontját követően törvényes képviselőként csak a felszámoló járhat el, azt jelenti, hogy ezt követő időpontokban törvényes képviselőként csak a felszámoló tehet jognyilatkozatot, ugyanakkor a korábban, a vezető tisztségviselő által megtett nyilatkozatok hatályát e rendelkezés nem érinti.

[10] Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy az eljárást a Pp. 176. § (3) bekezdésének rendelkezése alapján valamennyi – így a felperes másodlagos, megállapítási keresetével összefüggésben is – meg kellett szüntetni. Ebben a körben hivatkozott a BDT2020.4192 számú, valamint a BDT2022.4482 számú eseti döntésére.

[11] Nem találta megalapozottnak a felperes perköltséget kifogásoló fellebbezését sem. Rámutatott arra, hogy a felperes a keresetindítási határidőt elmulasztotta, ezért pervesztes félnek tekintendő. Az elsőfokú bíróság a perköltség összegét megfelelően mérlegelte, annak mérséklésére nem látott indokot.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős végzés elsőfokú bíróság végzésére is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára történő utasítását, másodlagosan az első- és másodfokú bíróság végzésének perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú perköltség összegének mérséklését, valamint a másodfokú perköltség összegének mellőzését kérte.

[13] Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértésével, iratellenesen és megalapozatlanul, a bizonyítékok téves értékelésével lényegében a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértésével szüntették meg az eljárást, emellett a Pp. 346. § (5) bekezdésébe ütközően határozatukat nem indokolták.

[14] Érvelése szerint a jogerős végzésben foglaltakkal szemben a rendelkezésre álló tanúvallomások és egyéb bizonyítékok is azt támasztják alá, hogy már 13 óra előtt eltávozott a munkahelyéről, így a jogi képviselő által az alperes ügyvezetője részére 14 óra 07 perckor megküldött felmondást nem vehette át, vagyis az átvétel megtagadásáról készült jegyzőkönyv nem valós adatokat tartalmaz. Mindezt alátámasztja név3 39. számú jegyzőkönyvben tett előadása, amely a beszélgetés időpontját 12-13 körüli időpontra teszi, valamint név4 45. számú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomása, amely szerint a felperes 13 órakor állt fel és eljött.

[15] A másodfokú bíróság iratellenesen tulajdonított jelentőséget a felperes 2021. július 12-én a kormányhivatalnál tett nyilatkozatában foglaltaknak, amely szerint 15 – 15.30 közötti időpontban távozott a munkahelyéről. Ezen nyilatkozatát a bírósági eljárás során pontosította, azt a szájmaszk viselésének, valamint a nyugtató mellékhatású gyógyszerek hatásának

tulajdonította. E nyilatkozatát az első- és másodfokú bíróság a 2023. évi XXV. törvény 6. §-a alapján egyébként sem vehette volna figyelembe.

[16] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság többszöri indítványa ellenére nem kérte be az eredeti felmondás átvételének megtagadását rögzítő jegyzőkönyvet, amely a pártatlan működésével kapcsolatos aggályokat vetett fel.

[17] A felperes álláspontja szerint a felmondás közlésének hiányát a munkabér kifizetésének elmaradása is alátámasztja. Az alperes a perben nem bizonyította, hogy 2021. május 7-én valamennyi járandóságát átutalta volna. Az ezzel kapcsolatos banki értesítőt csak május 10-én kapta meg, amely önmagában cáfolja a munkaviszony május 7-i megszüntetését. Az alperes könyvelőjének nyilatkozata szerint már 2021. május 7-én elkészítette a kilépő papírokat, ha ez valóban megtörtént, akkor a felmondás átvételének megtagadását követően az alperesi ügyvezetőnek járandóságait át kellett volna utalnia. E tényből is levonható az a következtetés, hogy a felmondást nem május 7-én készítette el az alperes.

[18] Mindezekből következően az első- és a másodfokú bíróság iratellenesen, a bizonyítékok téves értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy 2021. május 7-én 15 - 15.30 perc között hagyta el munkahelyét, és ezt megelőzően kíséreték meg részére a felmondást átadni. A tévesen megállapított tényállással szemben a munkahelyéről valójában 13 óra körüli időpontban távozott, így fizikai képtelenség lett volna az alperesnek a 14 óra 07 perckor ügyvédjétől megkapott felmondásminta kitöltésével elkészített felmondást a részére átadni.

[19] A felperes kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok a Pp. 176. § (1) – (3) bekezdésének téves értelmezése miatt egyáltalán nem bírálták el a másodlagos kereseti kérelmét. A másodfokú bíróság a Bszi. 3. §-át megsértve végzésének indokolásában kizárólag felsőbb bírósági döntésekre hivatkozik, annak ellenére, hogy döntése kizárólag a jogszabályokon alapulhatott volna. A jogerős végzésben hivatkozott jogesetek konkrét tényállása alapján megállapítható, hogy semmi nem támasztja alá a másodfokú bíróság azon álláspontját, hogy a bíróságoknak a felperes másodlagos kereseti kérelmét nem kellett elbírálnia.

[20] A felperes álláspontja szerint továbbá dr. Ercsey Zsombor ügyvédnek az alperestől a fellebbezési eljárásra nem volt meghatalmazása, ezzel kapcsolatban az eljáró bíróságok téves döntést hoztak. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy az alperes 2021. szeptember 1-jén hatalmazta meg dr. Ercsey Zsombor ügyvédet a jogi képviselőre. A felperes az elsőfokú eljárásban többször kifogásolta a meghatalmazás valódiságát, egyebekben azt is vitatta, hogy azt alperesi ügyvezető neve ügyvezető írta alá. A meghatalmazás hitelességét a bíró a felperes kérelme ellenére nem vizsgálta, csak ránézésre állapította meg. Az eljáró bíróságok hitelesnek és valósnak fogadtak el egy aggályos meghatalmazást, amelyen egyrészt vitatott volt az aláíró személye, másrészt annak létrejötté időpontja, illetve a kelte is helytelen volt, hiszen a per vitelére vonatkozó megbízás az okiraton megjelölt időpontban létre sem jöhetett. A bíróságok álláspontjával szemben nem azt kifogásolta, hogy dr. Ercsey Zsombor nem kapott a másodfokú eljárásra meghatalmazást, hanem azt állította, hogy meghatalmazása kifejezetten csak az elsőfokú eljárás befejezéséig szólt. Mindezt az elsőfokú eljárás során a 12. sorszámú beadványban maga az alperes is elismerte. Más meghatalmazás becsatolására a perben nem került sor, erre az ítéletábra sem hívta fel az alperest, ezért dr. Ercsey Zsombor meghatalmazás nélkül járt el a másodfokú eljárás során, amely sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát.

[21] A felperes sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság 635.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Álláspontja szerint a per viteléhez az alperesi képviselőnek nem volt szükséges speciális jogi ismeretekre és az a 33. sorszámú végzésben foglaltakkal szemben az nem tekinthető bonyolultnak sem. Az alperes az elsőfokú bíróság felhívásait nem teljesítette, több ízben tárgyalási napot mulasztott, beadványai elkéstek vagy perelhúzóást okoztak,

nyilatkozatai részben valótlanok, részben megtévesztőek voltak az alperes elleni felszámolási eljárást illetően. Mindezek szerinte indokolják az elsőfokú eljárás perköltségének mérséklését.

[22] A felperes végül hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint az ügyben eljáró elsőfokú bíróság nem járt el pártatlanul és függetlenül, ezzel sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljáráshoz való joga. Az elsőfokú eljárással kapcsolatos aggályait a bíróság számos eljárási cselekményeiből, az alperes számára kedvezőbb pervezetési eljárásból, valamint az alperes, illetve a bíróság saját eljárási hibái és tévedései kezelésére vonatkozó magatartásból vont le következtetéseket.

[23] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet (helyesen végzés) hatályában történő fenntartását és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A Pp. 406. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés (e fejezetben a továbbiakban együtt: ítélet) felülvizsgálatát a Kúriától az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással a fél, valamint a rendelkezés rá vonatkozó része ellen az kérheti, akire az ítélet rendelkezést tartalmaz.

[25] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető perorvoslat, amelynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottnak van helye. Rendkívüli perorvoslat jellegéből következően funkciója a kérelmet előterjesztett fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása. A Kúria kizárólag azt bírálhatja el, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadott okból a megjelölt jogszabályokat megsértette-e a jogerős határozat.

[26] A jogszabályi rendelkezések értelmében a felülvizsgálati kérelem akkor bizonyulhat eredményesnek, ha a kérelem előterjesztője a szükséges tartalmi kellékekkel rendelkező, határidőben benyújtott beadványában kimutatja a támadott jogerős határozatnak a jogvita érdemi elbírálására konkrétan kiható módon jogszabálysértő voltát, vagyis a támadott határozatra vonatkoztatva adja elő jogszabálysértésre hivatkozásait, a konkrét döntés alapjául szolgáló érvrendszer téves, illetve hiányos voltát mutatja ki, vagy az érdemi döntésre kiható eljárási szabálysértést igazol.

[27] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint megalapozatlan.

[28] A jogerős határozatban foglalt tényállás szerint 2021. május 7-én a felperes munkába állt, majd alperesi ügyvezető neve ügyvezető délután 15 óra és 15.30 perc között felmondást kívánt átadni részére. A felperes a munkáltatói intézkedés átvételét megtagadta, amelyről az alperes jegyzőkönyvet vett fel.

[29] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértését állítva elsődlegesen azt kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok a felmondás átadása megkísérlésének időpontját tévesen állapították meg, mert a rendelkezésre álló bizonyítékok azt igazolták, hogy a munkáltató meg sem kísérelte közölni a felmondást, a felperes a munkahelyéről rosszulletére hivatkozással 13 órakor távozott, az alperes ügyvezetője pedig a jogi képviselőtől a felmondási iratot csak 14 óra után kapta meg e-mailben.

[30] A mérlegelés a felülvizsgálati eljárásban korlátozott. A Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megváltoztatására kivételesen abban az esetben jogosult, ha a felülvizsgálni kért határozat iratellenes, vagy kirívóan okszerűtlen, logikátlan, ellentmondásos megállapításokat tartalmaz. Önmagában tehát a bizonyítékok mérlegelésének a kérelmezőre sérelmes eredménye nem lehet a felülvizsgálati kérelem alapja. Akkor sincs lehetőség a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna. Kizárólag az minősíthető kirívóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni [Pfv.21.474/2011., megjelent: BH2003.119.II.; Mfv.VIII.10.020/2023/4.; Mfv.II.10.145/2023/8.].

[31] A Kúria álláspontja szerint a felmondás átadásának megkísérlése körében az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló tanúvallomásokat, okirati és egyéb bizonyítékokat megfelelően értékelték, mérlegelésük nem ütközött a Pp. 279. § (1) bekezdésébe.

[32] Az eljáró bíróságok helytállóan tulajdonítottak kiemelt jelentőséget a felperes Budapest Fővárosi Kormányhivatala Munkaügyi és Munkavédelmi Főosztályán 2021. július 12-én tett nyilatkozatának. A felperes a felvett jegyzőkönyvben azt állította, hogy 2021. május 7-én volt az utolsó munkanapja. Munkáját 10 órakor kezdte meg, majd délután 15 óra körül rosszul érezte magát, ezért szólt a séfnek, hogy engedje el az orvoshoz. Elmondása szerint ezen a napon munkaideje 23 óráig tartott volna, de mivel rosszul érezte magát 15 óra és 15.30 körül távozott, majd orvoshoz ment, aki keresőképtelen állományba vette.

[33] A felperes a felülvizsgálati kérelmében e körben arra hivatkozott, hogy mivel a jegyzőkönyv felvételére a Covid időszak alatt került sor, a maszkhasználat miatt valószínűleg félreérthették az általa elmondottakat, illetőleg az általa szedett gyógyszerek nyugtató hatása miatt is elkerülhette figyelmét a jegyzőkönyvben tett nyilatkozat időpontra vonatkozó pontatlansága, ugyanakkor ezt az állítását egyéb bizonyítékokkal nem támasztotta alá. A jegyzőkönyv kijavítását a kormányhivataltól utóbb nem kérte, nem terjesztett elő arra vonatkozó bizonyítékot, hogy házi orvosához esetleg a jegyzőkönyvben foglalt időpont előtt érkezett volna.

[34] név3 39. sorszámú jegyzőkönyvben tett tanúvallomásában csak körülbelül határozta meg 12 és 13 óra között azt az időpontot, amikor alperesi ügyvezető neve ügyvezetővel a kinyomtatott iratokról beszélt, ugyanakkor tanúvallomásában maga is úgy fogalmazott, hogy „a 2020 (pontosan 2021) május 7-i napra körülbelül tudok visszaemlékezni”. Önmagában a munkaviszonyt lezáró iratok kinyomtatására vonatkozó időpont egyébként sem igazolja azt a felperesi állítást, hogy a felmondás átadásának megkísérlésére nem később, vagyis 15 óra – 15 óra 30 perc között került sor. név5 vallomásában foglalt kora délutáni időpont, valamint annak közlése, hogy az ügyvezető rendszerint 13 óra körül jött be, szintén nem támasztja alá, hogy az alperes az általa jegyzőkönyvben foglalt időpontban a felmondás átadását nem kísérelhette meg. A felperes felülvizsgálati kérelmében előadott érvelés ezért nem volt alkalmas a jogerős végzésben foglalt, a bizonyítás adataival alátámasztott tényállás módosítására és eltérő jogkövetkeztetés levonására.

[35] A felperes kellő alap nélkül hivatkozott arra is, hogy a munkabére 2021. május 7-én történő átutalásának elmaradása önmagában is alátámasztja a felmondás közlésének megkísérlését. Az Mt. 80. § (2) bekezdése szerint a munkaviszony felmondással történő megszüntetésekor, legkésőbb az utolsó munkában töltött naptól, egyébként legkésőbb a munkaviszony megszűnésétől számított 5. munkanapon a munkavállaló részére ki kell fizetni a munkabérét, egyéb járandóságait, valamint ki kell adni a munkaviszonyra vonatkozó szabályban és egyéb jogszabályokban előírt igazolásokat. A felperes állítása szerint az elmaradt járandósága átutalására 2021. május 10-én, vagyis 5 munkanapon belül került sor, így az alperes jogszabálysértést nem követett el. Önmagában az a körülmény, hogy a

felmondásban foglaltakkal szemben, nem a közlés napján, de a jogszabályban meghatározott határidőn belül tett eleget a járandóságok kifizetési kötelezettségének, nem igazolta a felmondás közlése elmaradásának megállapíthatóságát.

[36] A fentiekből következően az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a felperes részére 2021. május 7-én közöltnek tekinthető felmondással szemben 2021. augusztus 16-án előterjesztett keresetlevél az Mt. 287.§ (1) bekezdés b) pontja alapján elkészült, ezért az eljárást a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján – figyelemmel a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontjára - jogszabálysértés nélkül szüntették meg.

[37] A felperes alaptalanul kifogásolta a másodlagos kereseti kérelme körében az eljárás megszüntetését.

[38] A Pp. 176. § (3) bekezdése szerint a keresetlevelet vissza kell utasítani akkor is, ha az (1) vagy (2) bekezdésben meghatározott okok a keresetlevélnek csak valamely részét érintik.

[39] Az eljáró bíróságok helytállóan utaltak arra, hogy mivel a felperes a keresetindítási határidőt elmulasztotta, vagyis a keresetlevelét a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontja alapján vissza kellett volna utasítani, ez a körülmény a további kereseti kérelmeit is érintette. A törvény nem lehetőségként, hanem kógens rendelkezésként szabályozza a keresetlevél kötelező visszautasítását, ezért e körben az eljáró bíróságoknak mérlegelési joga nem volt.

[40] A felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alapelvének megsértésére és ezzel összefüggésben arra, hogy az alperes jogi képviselőjének a másodfokú eljárás esetében nem volt érvényes meghatalmazása.

[41] A Kúria ezzel kapcsolatban kiemeli, hogy felülvizsgálati kérelem előterjesztésére csak jogszabálysértésre való hivatkozás esetén van lehetőség. Az Alaptörvény T. cikk (2) bekezdése értelmében jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelt. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény az Alaptörvénnyel összhangban taxatív felsorolást tartalmaz azokról a normatív rendelkezési formákról, amelyeket a magyar jogrendszer jogszabálynak minősít.

[42] Az Alaptörvény nem jogszabály, hanem a jogszabályok felett áll, mint a jogrend alapja, mindezekből következően a felperes az Alaptörvény rendelkezésére jogot nem alapíthat, felülvizsgálati kérelmének valamilyen konkrét anyagi vagy eljárásjogi jogszabálysértést is tartalmazni kell a kérelem érdemi elbírálásához. A Kúria a jogerős határozat törvényességi felülvizsgálatát végzi el, az Alaptörvénynek való megfelelés vizsgálatára más jogorvoslati fórumrendszer áll a felek rendelkezésére. Az Alaptörvény egyes cikkeinek érvényesülését a felülvizsgálati kérelemben megjelölt tételes jogszabályhelyek alkalmazása kapcsán kell vizsgálni (Kúria Pfv.III.20.917/2018/3., Pfv.V.20.667/2018/4., Gfv.VII.30.305/2020/12., Mfv.VIII.10.098/2023/10.).

[43] A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a 2021. szeptember 1-jén kelt meghatalmazás az alábbiakat tartalmazza. „Jelen meghatalmazás kifejezetten kiterjed a hatóságok és bíróságok előtti eljárásra is, így különösen – de nem kizárólagosan – a Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégium előtt jelenleg folyamatban lévő 15.M.70.778/2021. ügyiratszámú peres eljárásban való teljeskörű képviseletre.” A felperes ebből következően tévesen állította, hogy a jogi képviselő meghatalmazása kizárólag az elsőfokú eljárásra terjed ki, mert az valamennyi – tehát a másodfokú – bíróságok előtti eljárást is magában foglalta. E körben nem az alperesi képviselő nyilatkozatának, hanem a meghatalmazásban foglaltaknak volt jelentősége.

[44] Alaptalanul hivatkozott arra is a felperes, hogy a meghatalmazáson szereplő ügyvezetői aláírás nem az ügyvezetőtől származott. E körben megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg, ezért érvelését a Kúria érdemben nem vizsgálhatta.

[45] A felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott az elsőfokú bíróság elfogultságára is. A Pp. 12. § f) pontja szerint a per elintézéséből ki van zárva és abban, mint bíró nem vehet részt az, akitől az ügy tárgyalagos megítélése egyéb okból nem várható. A Pp. 15. § (2) bekezdése szerint ugyanakkor a kizárási ok bejelentésének az eljárás bármely szakaszában – az eljárást befejező határozat meghozataláig – van helye. Azonban a 12. § f) pontja szerinti okot a fél a tárgyalás megkezdése után csupán akkor érvényesítheti, ha valószínűsítheti, hogy a bejelentés alapjául szolgáló tényről csak a tárgyalás megkezdése után szerzett tudomást és a tudomásszerzést követően az okot haladéktalanul bejelenti.

[46] A fenti jogszabályi rendelkezésekből következően az elsőfokú eljárásban eljáró bíró ellen a Pp. 12. § f) pontja alapja szerinti elfogultság bejelentésére csak az elsőfokú eljárás befejezéséig van lehetőség, a jogorvoslati eljárás során erre a Pp. nem biztosít lehetőséget.

[47] A felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul kifogásolta az elsőfokú eljárásban megállapított perköltség összegét is.

[48] A felülvizsgálati kérelem alapján azt kellett vizsgálni, hogy az elsőfokú perköltség összegének felülbírálata során a másodfokú bíróság eleget tett-e a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdésében és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (továbbiakban: Rendelet) 2. § (2) bekezdésében foglalt aránytalansági vizsgálatnak és indokolási kötelezettségének.

[49] A jelen ügyben a megbízási díj összegében a felek (az alperes és az alperes jogi képviselője) szabadon állapodtak meg, annak összegét a 2021. szeptember 16-án kelt ügyvédi megbízási szerződés 6.1. pontjában 500.00 forint + ÁFA összegben határozták meg.

[50] A felszámított perköltség összegének mértékére – a meghatározása kógens előírását meghaladóan – a Pp. rendelkezést nem tartalmaz, arra a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) alkalmazandó.

[51] A Rendelet 2. § (2) bekezdése a mérték tekintetben a szabad megállapodás korlátja: feljogosítja a bíróságot, hogy a kikötött ügyvédi munkadíjat kivételes esetben mérsékelheti, amennyiben a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység és a munkadíj között aránytalanság áll fenn. Ebből következően az arányos munkadíj méltányosságból való mérséklésére nincs jogszabályi lehetőség. A bíróság részére kógens szabály a felszámított ügyvédi költség mérséklésének indokolási kötelezettsége. Az aránytalanság vizsgálata az ügyvéd ténylegesen elvégzett tevékenységének és az ügyvédi munkadíjnak az egybevetése.

[52] A Kúria rámutat arra, hogy az ügyvédi munkadíj az elvégzett munka ellenértéke, amelyet az ügyfél részben vagy egészében a jogi képviselőjének a per időtartama alatt már megfizetett. A pernyertesség esetén járó perköltség azt jelenti, hogy a bíróság a munkadíj megtérítésére a pervesztes felet a pernyertes fél javára kötelezi (azaz ügyvédi költségét a pervesztes féllel fizetteti meg), mivel alappal perelt, illetve alaptalanul perelték (Pfv.20.887/2023/6.).

[53] A perbeli esetben az alperes perköltségként az ügyvédi megbízási szerződésben rögzített díjazás alapján kimutatott költségét számította fel. Az elsőfokú bíróság a perköltség meghatározásánál a megbízási szerződést vette alapul, továbbá értékelte, hogy a felperes elsődleges, másodlagos és harmadlagos keresetét is előterjesztett, ezek körében keresetét többször módosította, ideiglenes intézkedés és az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmeket is előterjesztett, amelyre az alperesnek reagálnia kellett. A perben az eljáró bíróság jóllehet megszüntette az eljárást, azonban a felmondás közlésének időpontjára nézve (Mt. 24. § (1)

bekezdés), mivel a felperes által ez vitatott volt, részletes bizonyítás folyt. A másodfokú bíróság ezentúl értékelte a fellebbezés elkészítését, a tárgyaláson történő jelenlétet, így a perköltség összegének számítása során a Rendeletben foglaltak szerint járt el

[54] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős végzést a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

2012. évi I. törvény 80. § (2), 287. § (1) b) pont

2016. évi CXXX. törvény 15. §, 176. § (1) bekezdés b) pont, 240. § (1) bekezdés a) pont,
32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 2. § (1) (2)

A döntés elvi tartalma

Az eljáró bíróságok helytállóan utaltak arra, hogy mivel a felperes a keresetindítási határidőt elmulasztotta, vagyis a keresetlevelét a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontja alapján vissza kellett volna utasítani, ez a körülmény a további kereseti kérelmeit is érintette. A törvény nem lehetőségként, hanem kógens rendelkezésként szabályozza a keresetlevelél kötelező visszautasítását, ezért e körben az eljáró bíróságoknak mérlegelési joga nem volt.

Záró rész

[55] A pervesztes felperes a Pp. 85. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alkalmazásával a 4/A. § alapján felszámítandó Áfa összegével növelten állapította meg.

[56] A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a felülvizsgálati eljárás illetékét a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[57] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 376. § (1) a) pontja szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[58] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2024. június 12.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró